

השבוע בגיליון | גיליון 454 יום ה' 29 במאי 2008

**עדכונים מהשטח
תאמר
פסיקה
מחוץ לחוק**

תזכורת: המועד האחרון להגשת דוחות // אושרה תכנית הענקת הקלות במיסוי לעולים ותושבים חוזרים. עולים חדשים ותושבים חוזרים – עבר ועתיד.

שבח עליון – חישוב לינארי למס שבח (פוליטי) // **שבח** – האם תשלום מקדמה יוצר קשר חוזי? // **שבח** – דירת מגורים יחידה "על הנייר" // **מע"מ** – השלכת הליך פלילי על ערעור מע"מ. מבצע ממ"י לקראת סיום!!! // נזקי הפגיעה-12.9 מיליארד ₪ // ביקורת מורי נהיגה בעכו // מבצע "ירוקים באויר".

עדכונים מהשטח

תזכורת : 29.5.08 - המועד האחרון להגשת דוחות 2007 !

◆ עפ"י הודעת רשות המסים, כדי להקל על ציבור הלקוחות בהגשת הדו"ח השנתי לשנת המס 2007, יהיו משרדי מס הכנסה פתוחים ביום 29.5.08 מהשעה 08.30 ועד 19:00 ברציפות. כמו כן זהו היום האחרון להפעלתן של לשכות ההדרכה המסייעות במילוי הדו"ח השנתי.

אושרה תוכנית הענקת הקלות במיסוי לעולים ותושבים חוזרים

◆ עפ"י הודעת משרד האוצר ועדת השרים לענייני חקיקה אישרה ביום 25.5.08, רפורמה רחבה במיסוי, המעניקה הטבות והקלות חסרות תקדים לעולים חדשים ותושבים חוזרים. הרפורמה גובשה על ידי רשות המסים במשרד האוצר ומשרד הקליטה.

◆ מצ"ב טבלה המסכמת את הדין הקיים לעומת הדין המוצע:

התוכנית המוצעת	הדין הקיים		סוג ההקלה
	תושב חוזר	עולה חדש	
עולה חדש ותושב חוזר שיחשב כעולה	5 שנים	5 שנים	פטור ממס על הכנסות פסיביות
10 שנים	10 שנים	10 שנים	פטור ממס על רווחי הון
10 שנים	X	4 שנים	פטור ממס על הכנסות מעסק
✓	X	X	פטור ממס על הכנסות ממשלח יד ומעבודה
✓	X	X	תחולה גם לגבי נכסים או פעילויות חדשות
✓	X	X	מסלול התאקלמות
✓	X	X	הקלה במבחן "השליטה והניהול"
✓	X	X	פטור מחובת גילוי ודיווח

עולים חדשים ותושבים חוזרים - עבר ועתיד שי בן דוד רו"ח (משפטן) משרד שיף הזנפרץ ושות' רו"ח

"לרבות מסחר, מלאכה, חקלאות או תעשייה"
עינינו רואות, כי סוגי העיסוק הזכאים לפטור תלויה ב"רוחב" ההגדרה של תחומי העיסוק כאמור. בנוסף, המילה "לרבות" מצביעה לעניות דעתנו על כך שהמחוקק מודע למגוון הרחב של מקצועות נוספים ושבוחר לציין בכלליות את העיסוקים שכלל בהגדרה הספציפית.

◆ סעיף 97(ב)2 לפקודה קובע כי, תושב חוזר פטור ממס על רווח הון ממכירת נכס שנרכש מחוץ לישראל בתקופת שהייתו מחוץ לישראל אם הנכס, לרבות הזכות או הזכות בחבר בני אדם תושב חוץ, אינו זכות במישרין או בעקיפין, לנכס שהיה מצוי בישראל, והכל אם מכרו בתוך עשר שנים מיום שהיה לתושב חוזר. (יש לציין בשלב זה, כי תנאי "מישרין או בעקיפין" אינו מצוי בפטור לעולה חדש). ניקח מצב בו דוד תושב ישראל החליט לעזוב את ישראל ולבצע שינוי תושבות. במהלך השנים החל דוד מתפתח עסקית בחו"ל, מקים חברות וכד'. חברו הטוב משכבר הימים משה, תושב ישראל בעל מניות בחברה תושבת ישראל, מציע לדוד עסקה בה תקבל החברה אשר בבעלות דוד מניות בחברה תושבת ישראל. לאותה חברה תושבת חוץ השייכת לדוד השקעות רבות בכל העולם כך שההשקעה בחברה של משה מהווה פחות מ 1% מערך החברה. לאחר כ 15 שנה חוזר דוד לארץ ומייחל לפטור הקבוע בסעיף 97(ב)2 אך..... המניה הנמכרת ע"י דוד הינה זכות במישרין או בעקיפין, לנכס שהיה מצוי בישראל ועל כן לפי לשון החוק הפטור המיוחל לא מגיע לדוד במכירת המניה של חברת תושבת החוץ. רוצה לומר, החזקה מינימלית במניות (בדוגמה דלעיל פחות מ 1%) ע"י חברה תושבת חוץ יכולה למנוע מתן פטור על נכסים שאכן מקורן אך ורק במדינת חוץ ללא קשר למדינת ישראל. אין ספק שהמחוקק צריך לתת את הדעת בעניין זה ולתת פרשנות תכליתית לפטור הקבוע בסעיף זה כך שעל חלק מהרווח הנצמח כתוצאה מהנכס המושקע בישראל לא יחול הפטור ושאר הרווח יהיה כפוף לפטור המיוחל במסגרת סעיף 97(ב)2.

◆ בדוגמאות לעיל הוצגו 3 מקרים בהם נוצר עיוות מובנה בחוק הקיים בהקשר של עולים ותושבים חוזרים, סוגיות אלו הינן כמונבן לא היחידות ולא האחרונות העולות מיישום החקיקה הקיימת. בואו נהפוך גם את העבר לורוד יותר באמצעות פרשנות תכליתית שתעזור לעולים חדשים ותושבים חוזרים, כפי שהמדינה מבקשת, בחבלי הקליטה בישראל.

◆ לפני מספר ימים פרסם משרד האוצר הודעה המתייחסת ליהודי התפוצות בה מפורטות מספר הצעות לשינויי חקיקה שיקלו על התאקלמותם של יהודי התפוצות במועד עלייתם/חזרתם למדינת ישראל. אין ספק ששינויים אלו מבורכים הם וכולנו תקווה שיעזרו ויתרמו לאלו החוזרים לישראל בשנים הבאות. העתיד אמנם נראה "ורוד" אך, אין ספק שישנן סוגיות שונות העולות בחקיקה הקיימת המצריכות מתן פרשנות תכליתית, כלכלית, נכונה ומקלה על אותם עולים/תושבים חוזרים שהגיעו למדינת ישראל בשנים האחרונות עובר להצעה לתיקון החקיקה כאמור. ניקח לדוגמה מס' מקרים:

◆ סעיף 14(א) לפקודה קובע, כי "יחיד שהיה לתושב ישראל לראשונה יהיה פטור ממס.... ושמוקדו בנכסים מחוץ לישראל אשר היו לו לפני שהיה לתושב ישראל...." (ההדגשה אינה במקור) – ניתן להבחין שאחד מתנאי הפטור הוא מבחן "מקורו של הנכס וממתי?". ע"פ לשון החוק הנכס חייב להיות מחוץ לישראל והרכישה בידי אותו תושב עולה חדש/תושב חוזר (דרך 14(ג)) התבצעה לפני שהיה תושב ישראל. טול לדוגמה עולה חדש/תושב חוזר המחזיק במניות חברה תושבת חוץ. החברה המוחזקת על ידו נשלטת ומנוהלת מישראל מיום עלייתו לישראל. ע"פ סעיף 1 לפקודה החברה תושבת ישראל ועל כן במועד חלוקת דיבידנד מהחברה ישלל הפטור מאחר ומדובר בהכנסה שמקורה בנכס שנמצא בישראל. פרשנות מקלה היא שמקורו של הנכס מחוץ לישראל במועד בו אותו עולה חדש היה עדיין תושב חוץ והפיכת החברה לחברה תושבת ישראל מאחר והשליטה והניהול מישראל איננה שוללת את הפטור. פרשנות זו ניתנת לתימוכין הן מלשון החוק והן ממטרת המחוקק. יש לציין במעמד זה, כי בהצעת החוק שפורסמה ישנה התייחסות ספציפית ומרחיבה לסוגייה כך ששליטה וניהול מישראל לא יפגעו בפטור המגיע.

◆ סעיף 14(ב) לפקודה קובע כי יחיד, עולה חדש (ולא תושב חוזר), יהיה פטור ממס במשך 4 שנים על הכנסותיו מעסק שהיה לו מחוץ לישראל במשך 5 שנים לפחות לפני שהיה לתושב ישראל לראשונה – אחת ההבחנות החשובות בין סעיף זה לסעיף 14(א) היא שסעיף זה לשוני איננו דורש היכן יתנהל העסק!!! רוצה לומר, ככל הנראה עולה חדש שניהל עסק מחוץ לישראל במשך 5 שנים לפני שעלה לארץ יהיה פטור ממס במשך 4 שנים ממועד עלייתו אף אם ינהל את העסק מהארץ!! זאת בניגוד לסעיף 14(א) שאחד מתנאיו הוא שהנכס יהיה מחוץ לישראל כמפורט לעיל. סוגיה נוספת אף היא קשה לפתרון במסגרת סעיף זה עולה בהקשר של הגדרת "עסק". "עסק" מוגדר בסעיף 1 לפקודה

חישוב לינארי למס שבח – פוליטי בעליון
ע"א 8569/06 מנהל מיסוי מקרקעין חיפה נ'
אברהם פוליטי

באותם מקרים בהם לא יוכחו באופן ברור המועדים המדויקים של צמיחת השבח. בענייננו, כך טוען המשיב, כלל אין מחלוקת על כך שהשבח צמח כולו לאחר היום הקובע ומכאן שאין מקום להיזקק לנוסחה הלינארית, אלא יש לקבוע את המס על פי השיעורים החלים לאחר היום הקובע בלבד. תוצאה אחרת, כך גורס המשיב, תגרום לעיוות מס חמור.

בית המשפט העליון, כב' השופטת מ' נאור:

◆ ביהמ"ש העדיף את עמדתו של המערער (המדינה) מן הטעם שלפרשנות המשיב אין נקודת אחיזה ארכימדית בלשון החוק, היא אינה מתאימה לתכלית ולאיוון בין האינטרסים השונים שבהם בו המחוקק במסגרת החוק והיא אף אינה עולה בקנה אחד עם פרשנות הרמונית של הוראות החוק מתוכו ובו ושל הוראות החוק מול חקיקה אחרת. הפסיקה אליה הפנה המשיב גם היא אין בה כדי לסייע לטענתו.

◆ תיקון מס' 50 היווה רפורמה במערכת מיסוי מקרקעין. המחוקק ביקש באמצעות התיקון, בין היתר, להפחית, באופן משמעותי, את שיעורי מס שבח. במסגרת זאת היה עליו להחליט בשאלת מדיניות המעבר משיעורי מס גבוהים לשיעורי מס נמוכים. היה עליו להחליט, בין היתר, כיצד למסות בעלי נכסים שרכשו את נכסם עד למועד הרפורמה. שאלה זו היא שאלה למחוקק, כפי שהחליט בה.

◆ ובית המשפט מסיים בכותבו: "בענייננו, כמדיניות מעבר בחר המחוקק לאמץ את המלצת ועדת רבינוביץ' וקבע את הנוסחה הלינארית ואת בחירתו זו עלינו לכבד. אכן המחוקק היה יכול לבחור גם במדיניות מעבר אחרת אך הוא לא עשה כן. בסופו של יום מבקש המשיב כי נתעלם – בדרך פרשנית – מבחירתו של המחוקק ולכך בענייננו אין מקום. כפי שכבר נקבע. יש להימנע תוך כדי כך מלתקן דבר החקיקה הזו בכסות של פרשנות, על-ידי כך שנעדיף תוצאה מסויימת על פני התוצאה לה התכוונו ואותה ביקשו להשיג מנכחיו ומעצביו של דבר החקיקה".

תוצאה:

◆ ערעור המדינה התקבל.

ניתן ביום: 28.5.08.

ב"כ המערער: עו"ד י.ורבה-זלינגר ועו"ד ק. עטילה.

ב"כ המשיב: עו"ד ז. שרון ועו"ד י. גונן.

הערת המערכת: פסה"ד הינו ארוך ומאלף. מפאת חוסר מקום, מובא בקיצור רב.

◆ אלברט אברהם פוליטי (להלן: "המשיב") רכש בשנת 1992 חלקת קרקע. בשנת 2002 מכר שתי דירות שנבנו בשנת 2002. בגין שתי דירות אלו יצאה שומת מס שבח. לצורך חישוב המס החוק קובע כי יש לעשות חישוב לינארי של השבח הריאלי בשל התקופה עד ל"יום התחילה" 7.11.2001 שעליו יש לשלם מס שולי ושל השבח הריאלי לאחר יום התחילה שעליו יש לשלם 25% מס. ואכן, נעשה חישוב לינארי בהתייחס לתקופת אחזקתו בקרקע כלומר משנת 1992 ועד שנת 2002. ובשל החלק היחסי שחושב בתקופה עד ליום 7.11.2001 נדרש המשיב לשלם מס שבח בגובה 50%. **המשיב טען, כי השבח בענייננו נצבר כולו לאחר 7.11.2001 שהינו יום התחילה של הפחתת מס שבח, ולכן יש להטיל על כל השבח שנצבר לו שיעור מס של 25% בלבד.** הוא הוסיף וטען, כי החלוקה הלינארית אינה אלא נוסחה של נוחות למקרים שבהם לא ניתן לקבוע עובדתית את מועד צמיחת השבח, אך מקום שבו ניתן לקבוע עובדתית את מועד צמיחת השבח יש לחשב את המס על פי שיעור המס החל באותו מועד בלבד. עמדת המשיב נדחתה והוא הגיש ערר בו הוא שב והעלה את טענותיו.

◆ ועדת הערר שליד בית המשפט המחוזי בחיפה קיבלה את עמדתו של המשיב והחליטה, כי יש לאפשר למוכר המקרקעין להוכיח עובדתית את מועד היווצרות השבח הריאלי. הגדרת 'שבח ריאלי עד יום התחילה' שבסעיף 47 לחוק מיסוי מקרקעין היא בגדר חזקות הניתנות לסתירה, החלות מקום שהנישום אינו יכול להוכיח את העובדות למעשה.

◆ **טענת המערער**, בין היתר, היא, כי כשם שבית המשפט נמנע מלהתערב בהחלטתו של המחוקק בשאלה האם להפחית את שיעורי המס אם לאו כך גם קביעת שיעור המס בענייננו היא עניין למחוקק בלבד. משקבע המחוקק הוראה מפורשת בעניין, לא היה מקום, כי ועדת הערר תשים עצמה בנעליו של המחוקק ותאמץ מנגנון לחישוב שיעור מס השונה בתכלית מזה שנבחר ע"י המחוקק. יתר על כן, החוק הקיים נעדר כל מנגנון להחלת שיטת "שווי שוק הנכס ביום הקובע" ואימוץ השיטה במנותק ממבנה החוק יגרום לקשיים ולעיוותים רבים, ואף עלול להוביל למצב של אי-וודאות מוחלטת.

◆ **לטענת המשיב** עולה ממגוון פסקי דין, כי מקום שבו ישנה בחוק-מס חזקה, נוסחה, הגדרה או הוראה ניתן לסטות ממנה כדי שישולם מס אמת. הנוסחה הלינארית המניחה, כי השבח נצמח באופן שווה לאורך כל תקופת החזקה תחול, לגישת המשיב, רק

האם תשלום מקדמה יוצר קשר חוזי? וע 9006/08 שמי (סימה) כהן ואח' נ' מנהל מסמ"ק חיפה

◆ בין העוררים לבין הקונה נכרת הסכם מכר דירה. הקונה מסרה לעוררים שיק בנקאי אשר נפרע כתשלום ראשון על פי ההסכם. העוררים אישרו קבלת השיק כמקדמה על חשבון מכירת הדירה. אין מחלוקת כי המכירה נעשתה ביום חתימת ההסכם. השאלה היא, האם בנסיבות שהוכחו יש להקדים את יום המכירה לתאריך תשלום המקדמה. לעניין זה חשיבות, מאחר והעוררים מכרו דירת מגורים, ובתאריך בו שולמה המקדמה טרם חלפו ארבע שנים מיום מכירת הדירה האמורה, כך שאינם זכאים לפטור ממס שבת, ואילו אם יום המכירה הוא יום החתימה על ההסכם, זכאים הם לפטור.

ועדת הערר (חיפה) - נ' (בדימ') מ.סלוצקי; ג. יחזקאלי-גולן - רו"ח; א. שניאור - עו"ד:

◆ סעיף 19 לחוק מיסוי מקרקעין (שבח מכירה ורכישה) תשכ"ג-1963 (להלן: "החוק") קובע, כי יום המכירה הוא היום שבו נעשתה "המכירה", כלומר, היום שבו נוצר הסכם מחייב למכירת הזכות במקרקעין כמוגדר

דירה מגורים יחידה "על הנייר"

וע 1106/06 אבי בכר ואח' נ' מנהל מסמ"ק מרכז

◆ המשיב, דחה בקשת העוררים להכיר בדירה שרכשו ביום 20.10.2003 כדירת מגורים יחידה, לענין הוראות סעיף 9(א1א)(א2) לחוק מיסוי מקרקעין (להלן: "החוק").

העוררים רכשו ביום 20.10.2003 "על הנייר" דירת מגורים (להלן: "הדירה"). ביום רכישת הדירה היתה בבעלותם של העוררים דירת מגורים, שהיתה דירתם היחידה עד לאותו מועד (להלן: "הדירה הקודמת"). הדירה הקודמת נמכרה על ידי העוררים ביום 23.8.2005 (כעשרים ושניים חודשים לאחר רכישת הדירה). בחודש מאי 2005 הפיק המשיב לעוררים דרישה לתשלום מס רכישה, ובה נדרשו העוררים לשלם סכום נוסף, בסך 15,137 ש"ח וזאת לאחר שחלפו 18 חודשים מיום רכישת הדירה, וטרם נמכרה הקודמת.

◆ **לטענת העוררים**, תיקון מספר 55 לחוק, הכולל הקלות בענין פסק הזמן למכירת דירת מגורים (שהיתה דירתו היחידה של יחיד תושב ישראל), מבלי שייפגעו זכויותיו של הרוכש להקלות במס רכישה, לפי סעיף 9(א1א)(א2) לחוק. בתיקון האמור נקבעה אורכה נוספת, למי שרכש דירת מגורים מקבלן "על הנייר", כל עוד לא חלפו 12 חודשים ממועד המסירה הצפוי (או ממועד מסירת החזקה בפועל, אם חלו עיכובים בשל נסיבות שאינן תלויות ברוכש). תוקף התיקון האמור הינו מיום 1.1.2004, אך לא נקבע בתיקון, כי יחול רק על מי שרכש את הדירה החדשה ביום 1.1.2004,

בסעיף 1 לחוק. אין ספק, כי תשלום המקדמה בסכום נכבד וקבלתו על ידי המוכרים מצביעים על רצינות כוונותיהם של הצדדים ליצירת קשר משפטי, אך אין הכרח שתשלום זה יוצר הסכם מכר. למסירת השיק לא נתלוה הסכם מחייב כלשהו למעט אישור על קבלת השיק כמקדמה. הוועדה קבעה, כי לא ניתן לסווג פעולה זו כמכירה וכי יום המכירה הוא בתאריך כריתת ההסכם. **בע"א 781/79 מנהל מס שבח נ' גן חברה להשקעות בע"מ, נפסק כי: "תשלום דמי קדימה בהקשר לעסקה, כשלעצמו, בטרם נכנס לתוקפו החוזה, המגבש את העסקה, אין בו מעבר לעובדה ניטרלית, המצביעה על רצינות כוונתו של הקונה. ואפשר שנראה בו סימן, המצביע בכיוון יצירת קשר מחייב, אך זאת ותו לאו. אין הוא מכוח עצמו יוצר קשר חוזי שכזה..."**

התוצאה: ◆ הערר התקבל.

ניתן ביום: 22.5.08.

ב"כ העוררים: עו"ד ד. ברקוביץ.

ב"כ המשיב: פרקליטות חיפה – אזרחי.

או לאחר מכן. אשר על כן, יש להחיל את התיקון המקל (אליבא דעוררים) על כל יחיד שביום 1.1.2004 טרם חלפו 18 חודשים מהיום בו נרכשה הדירה החדשה.

◆ **לטענת המשיב**, העוררים מבקשים, למעשה, לקבוע, כי תיקון מספר 55 יחול למפרע, דבר שאין לו בסיס בלשון החוק (ואף לא עולה בקנה אחד עם תכלית החקיקה). חזקה פרשנית היא, כי בהעדר הוראה מפורשת יש לחקיקה תוקף פרוספקטיבי, ולא רטרואקטיבי.

ועדת הערר (ת"א – יפו) כב' הש' (דימ') י.בן שלמה; ד. מרגליות, עו"ד; נ.הכהן, רו"ח:

◆ חרף טיעוני העוררים, לא ראתה הוועדה כל אפשרות לפרש את החוק כפי שהם מציעים. העוררים התעלמו מהלכת קיבוץ חצור, ממנה עולה (בין היתר) כי יש לבחור את אותה אפשרות המגשימה את מטרתה של חקיקת המס ובלבד שיש לאותה אפשרות עיגון, ולו מינימאלי, בלשון ההוראה. באותו עניין, נקבע גם, כי אין על השופט לפרש את החוק לטובתו של הנישום, כשם שאין עליו לפרשו לרעתו. לפי הוועדה, פרשנות שכזו, ליברלית ככל שתהא לטעמם של העוררים, משמעותה כתיבת החוק מחדש ואין בידי הוועדה לקבלה.

תוצאה:

◆ הערר נדחה.

ב"כ העוררים: עו"ד מ.בכר.

ב"כ המשיב: עו"ד א.וינשטיין.

לישות אחת אין את האמצעים לשלם גם את המס וגם את כפל המס, וזאת לאור תכלית החוק, להביא לגבית מלוא המס.

◆ לעניין הישענות על התיק הפלילי, ביהמ"ש שם קבע, כי המערער היה הרוח החיה שתפעלה את החברה וכי ישנן ראיות הקושרות אותו באופן ברור בניהול החשבונות של החברה - ובניהול החברה עצמה. יחד עם זאת קבע השופט, כי הוא נמנע מלהרשיע את המערער בעבירות יותר חמורות מאלו שיוחסו לו, בהתחשבו בכך שהתביעה בחרה בכל הקשור למערער לייחס לו אך ורק ניכוי מס תשומות שלא כדין. את השאלה האם יש ביד המשיב להישען על התיק הפלילי, יש כמובן לבחון לאור סעיף 42 לפקודת הראיות [נוסח חדש] תשל"א - 1971, הקובע כי "הממצאים והמסקנות של פסק דין חלוט במשפט פלילי, המרשיע את הנאשם, יהיו קבילים במשפט אזרחי כראיה חלוטה....". המשיב מכיר בכך שהמערער לא הואשם והורשע בעבירות של הוצאת חשבוניות מס שלא כדין, אך לטענתו הדבר נבע מ"בחירת" התביעה להאשימו כך, כאשר מכל מקום, בית המשפט (השופט צור) מצא כי העבירה אכן בוצעה. ביהמ"ש סבור, כי מאחר שהמערער לא הורשע בתיק הפלילי, אין ביד המאשימה להישען על ס' 42 לפקודת הראיות, שכן הוא לא הורשע בעבירה הרלוונטית. ואולם, עדיין יש מקום לשקול הישענות על קביעות המשפט הפלילי מכח כללי מעשה בי-דין. השאלה אם פסק דין במשפט פלילי מקים השתק פלוגתא במשפט אזרחי נבחנה בע"א 581/72 ארביב נ. מדינת ישראל. פס"ד זה ענה על שאלה זו בשלילה, גם כאשר מדובר באותם צדדים בשני ההליכים, מהטעם של השוני בדיני ההוכחה ובדרכי הדיון בכל אחד מן ההליכים. השיקול המכריע הינו, שהשופט בתיק הפלילי בחר שלא להרשיע את המערער, חרף יכולתו לעשות כן על פי סעיף 184 לחוק סדר הדין הפלילי, שכן לא ניתנה לו הזדמנות ראויה להתגונן. זאת בנוסף לעובדה, שגם המדינה בחרה שלא להגיש נגדו אישום בגין הוצאת חשבוניות.

התוצאה:

◆ טענתו המקדמית של המערער נדחתה, ובקשת המשיב להסתמך על הליך פלילי מבלי לשמוע ראיות בהליך הערעור נדחתה.

ניתן ביום: 22.05.08.

ב"כ המערער: עו"ד י. כהן.

ב"כ המשיב: עו"ד נ. שגיא, פרק' מחוז י-ם (אזרחי).

השלכת הליך פלילי על ערעור מע"מ
ע"ש 418/07 ירון משריקי נ' מנהל מע"מ י-ם

◆ כנגד חברת "זבנג" ("החברה"), מנהלה, וכנגד המערער, אשר סיפק שירותי הנה"ח לחברה, הוגש כתב אישום, אשר ייחס למערער עבירות של ניכוי מס תשומות ללא מסמך, ואילו לחברה ולמנכ"ל החברה ייחס כתב האישום עבירה של הוצאת חשבוניות מס בלא שהיו זכאים לעשות כן. לאחר שמיעת ראיות, הורשעו החברה, מנהלה, והמערער, בעבירות שיוחסו להם, אך נקבע בגזר הדין, שהמערער תפעל ושלט בחברה ואילו מנכ"ל החברה היה שליחו, וכי למרות שהתביעה ייחסה למערער את העבירה של ניכוי המס, יכלה לייחס לו, לאור החומר שנתגלה, עבירות הרבה יותר חמורות. אל המערער נשלחה הודעה, בה חויב לשלם את כפל המס לפי סעיף 50(א) לחוק מע"מ, ועל חיוב זה הוגש הערעור. המשיב ביקש שלא לשמוע ראיות בתיק, ולהסתמך אך ורק על ההליך הפלילי.

◆ לטענת המערער, הגורם שהוציא בפועל את החשבוניות היה מנהל החברה, ולא המערער, ולכן, לא ניתן לחייבו בכפל מס על פי סעיף 50(א) לחוק, ואף בכתב האישום לא נאשם המערער בהוצ' חשבוניות שלא כדין. כמו כן, לא ניתן לפצל את החיוב בגין הקנס מהחיוב במס באופן שישות אחת תחויב בתשלום המס וישות אחרת תחויב בתשלום כפל המס. כפל המס על-פי סעיף 50(א) לחוק, מהווה חיוב מוחלט שחל על מי שהוציא את החשבונית שלא כדין. למשיב אין שיקול דעת לבחור על מי להטיל את כפל המס. בנוסף, השופט בתיק הפלילי לא הרשיע את המערער בהוצאת חשבוניות, למרות הערת אגב לעניין חלקו של המערער בחברה.

בימ"ש מחוזי י-ם - כב' הש' מ. מזרחי:

◆ לעניין הטענה שהמערער לא היה הגורם שהוציא בפועל את החשבוניות, הרי שפרשנות נכונה של סעיף 50(א) תכניס לגדרו גם אדם שהינו אחראי להוצאת החשבוניות, אף אם נמנע מלהוציאה בעצמו אלא שלח אדם אחר לעשות זאת. גישה זו נתמכת הן בפסיקה, והן לאור תכלית החוק, שכוונתו הינה להרתיע אנשים שאינם מורשים להוציא חשבונית מס, ולפצות את שלטונות המס על ההפסד שנגרם. תכלית זו תוכשל, אם מי שמקים מנגנון של הוצאת חשבוניות פיקטיביות שולח אדם אחר, כדי לבצע את פעולת הוצאת החשבונית.

◆ לעניין פיצול תשלום הקנס והמס - במצב בו יש לייחס אחריות להוצאת החשבוניות גם למי שלא הוציא בפועל את החשבוניות, אין כל פסול בפיצול תשלום המס מתשלום כפל המס. נראה כי פרשנות זו נכונה במיוחד כאשר

העיתון המקצועי לענייני מסים

ביקורת מורי נהיגה בעכו

משרד מע"מ עכו, ערך בשבוע האחרון מבצע ביקורת בקרב מורי נהיגה. מבדיקה ראשונית של 24 מורים נמצא, כי **ב-90%** מהמקרים קיימים ממצאים חריגים דוגמת אי רישום ביומן, נתונים כספיים חריגים, ליקויים חמורים בניהול ספרים ועוד. עפ"י הודעת רשות המסים, כהכנה למבצע נצפו ותועדו במשך כחצי שנה למעלה מ-200 מורי נהיגה, בסיועה של **יחידת המודיעין במחלקת חקירות מכס ומע"מ חיפה**. עם תחילת המבצע היו בידי המבקרים למעלה מ-4000 רישומי תצפיות. 24 מורים מקרב המורים שנצפו הגיעו למשרדי מע"מ עכו עם ספריהם. כאמור, ב-90% מהמקרים נמצאו ממצאים חריגים: אי רישום ביומן (בהשוואה לתצפיות), נתונים כספיים חריגים, ליקויים חמורים בניהול ספרים ועוד. לפיכך הוחלט, כי כל התיקים יועברו להמשך ביקורת במשרד וכן הוחלט להמשיך בפעילות זו לגבי שאר המורים באזור.

מבצע "ירוקים באויר"

עפ"י הודעת רשות המסים, בשבוע האחרון נערך מבצע, ראשון מסוגו - "ירוקים באויר", שמטרתו חשיפת הברחות כספים לא מדווחים. המבצע נערך במשותף לרשויות המכס של ישראל וארה"ב. המבצע נערך בו זמנית בשתי המדינות כאשר מטרתו איתור בלדרי כספים בטיסות בין המדינות תוך אכיפת חובת הדיווח בארץ ובארה"ב. המאמץ המשולב הביא למעצרים של מספר נוסעים בארה"ב ולחשיפתם של 14 נוסעים שהגיעו לישראל ולא דווחו על הכספים שברשותם. סה"כ נתפסו במהלך הפעילות המשותפת למעלה מ-\$410,000. במסגרת המבצע נפרשו נקודות ביקורת ובדיקה בכל המעברים הבינלאומיים בישראל וכן בארה"ב. בארץ, המבצע נוהל ממטה היחידה למלחמה בסמים והלבנת הון ברשות המסים בירושלים ונטלו בו חלק עובדי יחידות חקירות מכס ומע"מ ירושלים, כלל בתי המכס ובפרט נתב"ג ויחידת המעברים. כמו כן סייעו משטרת ישראל, הרשות לאיסור הלבנת הון ויחידות נוספות. במבצע שולבו גם חוקרים מרשויות המכס האמריקאיות שהגיעו במיוחד לארץ למטרה זו וישבו במטה המבצע בירושלים.

מס פקס מערכת ושיווק: רוך מנחם בגין 132, מגדל עזריאלי 1
תל אביב 67021; טל. 03-6966416 פקס. 03-6953991

העיתון המקצועי לענייני מסים

מערכת העיתון תשמח לקבל פניות, הערות והארות, לגבי סוגיות ושאלות שמתעוררות בתחום המס במישור הפלילי, האזרחי, איסור הלבנת הון ונושאים אשר ברצונכם שיקבלו התייחסות / ניסוי. האמור בעיתון זה אינו מהווה יעוץ מקצועי, חוות דעת, סקירת המצב המשפטי ו/או הדיון הרלבנטי. טל. 03-6966733 (למקרים דחופים: 054-4492973) פקס. 03-6966744

אין לצלם, להעתיק או להפיץ בדרך אחרת ניליון זה, או חלקים ממנו, ללא היתר בכתב ומראש מהעורכים.

מבצע ממ"י לקראת סיום !!!

בימים אלה – **עד ליום 2.6.08** - עומד להסתיים מבצע גביית החובות של מינהל מקרקעי ישראל הממוקד בחוכרים שצברו חובות של דמי חכירה שנתיים. במסגרת המבצע, פנה המינהל לחוכרי קרקע למגורים והציע להם לבצע היוון או חיסול חובות דמי חכירה שנתיים בתנאי מבצע מיוחדים עד 2.6.2008. יתרונות מבצע הגביה- מחיקה של עד 30% מהחוב הקיים, אך לא יותר מסך כל ההצמדה והריבית (כולל מע"מ) הרשומים בספרי המינהל (לא תהיה מחיקה של רכיב הקרן והמע"מ שחל עליה). פריסת החוב ל-6 תשלומים ללא ריבית והצמדה ועד 24 תשלומים נושאי ריבית, בתשלום דרך האינטרנט או בהוראת קבע. לפרטים נוספים ראה בקישורית [להודעה מטעם ממ"י](#).

נזקי הפשיעה - 12.9 מיליארד ₪

המשרד לבטחון פנים **פרסם לאחרונה דו"ח** ובו אומדן של הנזק הכלכלי שגרמה הפשיעה במדינת ישראל בשנת 2007. עפ"י הפרסום, מדידת הנזק הכלכלי הנובע מתופעת הפשיעה מתאפיינת בבעיות מתודולוגיות החל מהגדרת מהו נזק כלכלי, דרך מדידת היקף הפשיעה ועד לתרגום הנזק למנחים מוניטריים. מסמך זה משתמש במחקרים מקיפים שנעשו בעולם, תוך התבססות על המתודולוגיה ששימשה את מחקרים אלה. מטרת המסמך לאמוד את הנזק הכלכלי הנגרם כתוצאה מהפשיעה במדינת ישראל, זאת על רקע מגמת חיזוק מרכיב ביטחון הפנים במשוואת החוסן הלאומי והירידה המתמשכת בביטחון האישי של אזרחי המדינה, מגמות אשר מעצימות את הצורך בהצבת תחום ביטחון הפנים במרכז התעודף הלאומי. מהניתוח עולים הממצאים הבאים: הנזק הכלכלי בשנת 2007 הנגרם כתוצאה מהפשיעה, נאמד בסך **12.9 מיליארד ₪** (במחירי 2007). עוד עולה, כי בשנת 2007 נרשם הנזק הכלכלי הנמוך ביותר מאז החל המשרד לביטחון הפנים לאמוד את הנזק הנגרם כתוצאה מתופעת הפשיעה בשנת 2001. הנזק המצטבר מתופעת הפשיעה בשנים 2001-2007 מגיע לפי אומדן המשרד **לכ-101.5 מיליארד ₪**.